

Vognen

hoderne". De vender
hver sin vei motat
og kysser hinanden
på midten. Kroppene
er åpne midt på.

No 9 vender fra
höiere mot venstre,
men hodet vender
tilbake og greiper
over bukbeledet til
no 10.

No 10 er vendt
fra venstre mot
höiere, hodet rett
frem. Par ett for
ben som griper
i läret på no 11.

Meget langstrakt
tåls åpne kropp-
ta bakben - hoder-
delerne griper med
foten omkring
den åpne kroppen
på no 9.

Til dette parret
hörer" fire armer.

"De to er slynget
ann hverandre
og holdes fast
av fættene på
begge dyrene. Den
trede ligger fritt
under brystet
av begge dyrekrop-
pene og ligger tyde-
lig i no 10's kropp
på undersiden.

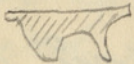
Den ene av de to
armene har hodet
inne i brystet på
no 9.

Dyret no 11 operer

Vagrer

meget for sig selv og
 ligner svært meget
 No. 1. Som dette har
 det fire fullt utviklede
 lemmer og meget
 menneskelignende
 hundetrode! Det er
 glassert i en slags
 liggende stilling for
 bli selv langs den
 halvrunde hoven. Det
 ene forberet griper
 pannen. Det dette
 dyr tar sig til hodet
 kan sammenlignes
 med flere av dyrene
 på bakgården som
 "bilser" med labber.

"Det andre forberet
 er ytterst merkelig
 Det holder i foten
 en gjenstand som
 er lagt tett inn til
 hodet. Det er ingen
 tvil om at det griper
 om gjenstander. Det
 kan altså ikke være
 en misdarmet
 fot eller en feil-
 spørger av kunstner-
 en, men gjenstanden
 er ytterst ubetydelig
 og lite for stællig

Kan det være en
 remmice som er ett
 lite dyr? Det ene
 labber griper med
 foten om forberet.
 Det andre griper med
 foten om bakre delen

Vagnen

av en arm.
 Paret no 12-13 utfyller den övre båre hånredelen av feltet. Sammen med no 14 som snarest må oppfattes som fylle hånk. Begge dyrene er av samme langstrakte type som 9-10, 8-9 har lange hånker, gapende hånft begge har "furer" til ører. No 12 inntar en nopså vidd stilling labrett i fremstillingen med kroppen i en hån, hodet øverst vendt bakover luttende i sin egen kroppes bakdel. Bare ett bakben som med foten griper omkring halen på en arm. To forben hvorav det ene griper armfoten på no 13 mens det andre griper armfoten på sig selv.

No 13 også vendt nedover fra oven med hodet øverst vendt bakover, luter i det lille dyr no 14. Har alle fire ben. Det ene forbenet griper med

Vognen

foten til broppen på
 no 12, det andre griper
 med foten omkring fot
 no 1. Det ene bakkens
 fot fastholder ormen
 som vil bite dyn no 12,
 mens det andre bakkens
 fot ligger op til under-
 broppen. Endelig har vi
 no 14. Det er sikkert
 bare full i hjørnet.
 Vendt fra hvide
 mot venstre. Det
 er et litet dyr. Hodet
 gaper og ligger i ryggen
 på no 13. Dyret har
 bare ett forben hvis
 fot griper i hals-
 delen på no 13. et
 bakken som er
 lagt op under brop-
 pen. Den korrepon-
 derer likesammen med
 no 3. (En barnlig
 kunst gjerter ofte
 figurer for å få
 rummet utfyllt
 A. Clark i Starb.
 for Nord. Olsk. 1902
 s. 165)

Så kommer vi
 til fuglene med
 ormen og huden
 omkring midt i
 og tilhåret for midten
 av billedet. Den største
 og tydeligste fuglen
 til hvide er der ing-
 en tril om. Den er
 fullt utviklet har
 hode rundt die og
 svært nok som

Vognen

lites kraftig over
 halsen på en arm.
 Begge dens ben
 glider om den
 samme armen
 ett i halen og ett
 lenger oppe. Den
 m. a. l. optat av
 sin egen arm
 helt og holdent.
 Halen mangler
 hvor er brettet defekt
 men det er visst
 ingen tvil om
 at hunden baken
 for har hat for
 bindelse med den
 denne hunden
 holder med begge
 ben i samme
 arm som fuglen
 altså er fuglen
 og hunden styrt
 sammenarbeidende
 om denne armen.
 Hunden er godt
 gjort. Rygglingen
 og halen i ett, hode
 med øre og øie
 lukket snute
 Bare ett forben
 og ett bakben.
 Fuglen no 2
 er betydelig simple
 fremstillet har
 bare ett ben
 som holder om
 bring halsen
 på den samme
 arm som hunden
 (dog no 2.) holder
 fast. Webbet er

Vognen

dårlig gjort, uklart men
 dog åpenbart og luter om
 kring halser på den
 samme orreren. Uier
 det naturligvis så at det er
 liten plass for denne
 fuglen hvilket har
 for flere dens fortræk-
 lethet.

Lige under averkanten
 finnes en tredje fugl
 som står i ned
 huset til venstre. Den
 er ganske enkelt ut-
 stift. Dyrefigurene er
 skåret i ganske tørt
 relieff i selve eken.
 Dyrene er prydet dels
 med vinkeband og
 dels med brede binger.
 Får og hen er prydet
 med vertikale binger.
 Ornene er prydet
 med rekker av små
 vinbler anbragt over
 hverandre. Får len
 begrenses oven til
 ved en ophöiet vult
 som er prydet med
 brede binger så det
 hele får samme
 utseende som om
 det var lagt en tyk
 snor langs over-
 kanten. Den forreste
 gavl er ialt prydet
 med 1 manns, 2 dormer
 14 dyr, 2-3 fugler og
 en hund.

Utlæringsdelige bemerka-
ninger om forsiddens
fremstilling: Som ett

Vagnen

sammenvattende
 tydning kan ses at
 vi her har å gjøre
 med en våhøls
 mann som ligger
 på ryggen og verger
 sig mot oss
 som forsøker å huke
 hann og at han i
 denne kampen
 har hjelpen endel
 og som ligner
 hunder og tre
 fugler samt en
 virkelig tydelig
 hund med hale
 mannen er ikke
 akkurat centrum
 i fremstillingen
 men han er all-
 hoved tydelig hele
 billedets hovedfigur.
 Har det nu i det
 hele tatt vært
 meningen å gi
 fremstilling her?
 Vi kan heldigvis
 svare ganske presist
 ja. Det er ikke orn-
 amentik og dekorasjon,
 den vet vi hvordan
 den utføres i
 tidens frembyg-
 elser. Det er av-
 gjort først og
 fremst ved
 mannen. Menneske-
 fremstilling fin-
 nes aldrig i tidens
 ornamentik. Her
 er forsøk på
 "naturalisme". Men

Somrest er ganske vist
 disse dyrene i sine be-
 regelser bitergen og grip-
 ingen osv. bunnnet av
 det ubri i ornamentikken
 etter tidens art, men
 de er også i og for sig
 høist selsomme og
 passer absolutt ikke
 inn i de ornament-
 motiver som ellers
 arbeides med. Men selv
 om de var regulære så
 hører vi behandling-
 en av dem. De vilde
 helt lagt i tenker av
 en strengt utviklet
 stilfølelse. Men en
 ting lærer denne
 betraktning av for-
 holdet til ornament-
 tikken oss. Det henger
 endel igjen av dem fi
 hele forsidens frem-
 stillinger. Vi kan
 derfor ikke ta det
 så bokstavelig om
 alle disse dyrene her
 griper hverandre
 og griper i armene.
 Det kan tildele være
 gjenganger fra
 ornamentikkens love.
 altså: Det er kan
 det tildele ses bort
 fra. Men i det store
 og hele er det altså
 billedfremstilling
 vi har med å gjøre.
 De dyrene som er
 her på forgrunnen
 gjør seg på de

Vagnen

andre siderne av
vagnen. Derimot
skal det være vanskelig
å finne noget
direkte tilsvarende
ellers i Orebergfundet
Vi kan ikke hen-
vise til "triplen"
eller det trekantede
stavnstykke
eller navnebrettets
figurer. Derfor er
også vagnens møster
brukt for sig selv.
Motivene går også
igen i andre
deler av vagnen
(Førstykke, ~~for~~
dragere).

Datering av
vagnen har
shetelig behandlet
i Orebergfundet
III 345+46.

Vi har i denne
billedframstilling
som optrer midt
inni ornamentik
ett hovedtrekk
i norsk eldre
kunst som
går igen i en
annen langt
senere gruppe
stavrikkepartalene.
Her optrer også billedet
fra sognfæderen
om Finnar
midt i en rik
og sterk ornament-
ikk. Analogien er
dog selvfølgelig ikke

Vogren

fullständig. Derrest
 kan vi temmelig
 sikkert si at hele frem-
 stillingen er harkret
 nok det er ikke sym-
 bolik. Endel av dyrene
 som er med i den
 første serien er lette
 å bestemme. Det er
 armene, øglen, den
 lille hunden og de tre
 fuglene. Hvad de siste an-
 går kan vi iallfall
 begrense mulighetene.
 En fugl som holder fast
 en arm og som biter
 den med nebbet er
 ikke en av fuglerik-
 ets vi roste ikke gaur
 og sangfugl, men en
 av de største armer,
 hærk, falk eller ram
 Viktspst er det å
 få tak i de andre dyre-
 ne med hundehodet
 osv. Det ligger nær
 å tenke på hund
 hat eller ulv. Utte
 disse muligheter må
 prøves. Men forholdet
 er iallfall efterhvert
 klarere. Det nytter
 ikke bare å tolke
 mannen med
 armene vi må
 også ta hensyn til
 hunden, fuglene og
 hele gruppen av
 de andre dyr. En tolk-
 ning som ikke tar
 med disse blir halv-
 I tolkning til